

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 8 - 14 noiembrie 2009

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0744/921.703

Pr. Ionuț: 0766/250.417

Sfântul Arhanghel Mihail

Doamne Dumnezeu, providența divină infinită, prin mijlocirea sfântului arhanghel Mihail și a tuturor îngerilor, apără-ne în această viață și fă ca, venerând, mărirea lor în cinstea Numelui tău sfânt, să învățăm a te sluji cu fidelitate, ca să avem parte de bucuria fericiților din ceruri.

Sfinte **arhanghel Mihail**, principele oștirilor cerești, apără-ne împotriva tuturor dușmanilor văzuți și nevăzuți, ca nici un rău să nu ne poată dăuna.

Sfântul Arhanghel Gavril

Doamne Dumnezeu, care l-ai ales pe arhanghelul Gabriel să anunțe Fecioarei Maria misterul Întrupării Fiului tău, dăruiește-ne în bunătatea ta harul, ca, cinstindu-l pe arhanghel, să avem parte de ocrotirea sa.

Sfinte **arhanghel Gavril**, tu, care pe bună dreptate ești chemat puterea lui Dumnezeu, deoarece ai fost ales s-o anunți pe Sfânta Fecioară de vestea Întrupării, dezvăluie-ne comorile cuprinse în persoana Fiului lui Dumnezeu, ca să putem adora Cuvântul întrupat în sânul Fecioarei Maria.

Îngerii

Cuvântul înger provine din limba greacă și are semnificația de mesager, de trimis, de nunțiu. De aceea este un nume de misiune și nu propriu căci în Vechiul Testament se aplică fie misionarilor trimiși de oameni fie celor neumanii trimiși de Dumnezeu.

Ca și mesageri cerești, îngerii apar adeseori în ambianțe umane și totuși nu sunt mereu recunoscuți, ei exercitând funcțiuni permanente și câteodată împlinind sarcini care nu sunt în mod specific legate de anunțare de ex. când conduc poporul ce fugea din Egipt.

Îngerii sunt spirite fără trup, înzestrate cu cugetare, voință și putere, Dumnezeu face „pe îngerii Săi spirite și slujitorii Săi pară de foc” (Ps. 103,5)

Imaginat ca un suveran ce stă pe tronul său de guvernare a universului, (1Re 22,15; Is.6,1) Dumnezeu lui Israel apare înconjurat, servit de un stol numeros de ființe, denumite uneori ca servitori, dar de cele mai multe ori „sfinți” (Ps. 89,6), „fi ai lui Dumnezeu” (Ps. 29,1; Dt. 32,8) sau a „celui Preaînalt” (Ps. 89,6), „puternici” sau „eroi” (Ps.78,25), „supraveghetori” etc.

Putem să îl atingem și astăzi

(...) Pericopa de astăzi nu ne prezintă doar ceva ce s-a întâmplat în Palestina acum mult timp. Cristos care era îmbrâncit atunci de mulțimi este în mijlocul nostru și astăzi. Încă îl putem atinge întinzându-i inimile noastre atunci când ard și când sunt în dificultăți. Dar cum îl putem atinge astăzi pe Isus? Îl putem atinge prin rugăciune. Ce este rugăciunea dacă nu atingerea lui Isus, conversația cu El, invitația pe care i-o adresăm să intre în viețile noastre? Femeia bolnavă l-a atins prin simplu gest al întinderii mâinii. Nici astăzi nu este mult miea dificil să îl atingem pe Isus. Ajunge să ne întindem către El prin rugăciune!

În al doilea rând, pentru ca rugăciunea să îl atingă cu adevărat pe Isus și pentru a stabili un contact cu El, ea nu trebuie să fie un ritual, o repetare în van a unor cuvinte goale, ci o rugăciune ce vine din inimă și care este înrădăcinată în credință. În mulțimea de oameni care îl înconjoară pe Isus, mulți îl ating dar doar unul trăiește puterea Sa vindecătoare – acela care l-a atins cu credință. La fel și astăzi mulțimi largi de oameni i se roagă lui Isus; mulțimi de credincioși merg la biserică, dar cei care îl ating pe Isus sunt cei care se roagă cu credință. Evanghelia spune cât se poate de clar – credința este cea care a provocat contactul cu Isus: “Fiică, credința ta te-a mântuit. Mergi în pace.”

În al treilea rând, îl atingem pe Isus în Biblie și în Sfânta Împărtășanie. Când citim cuvintele Sale în Biblie, îl ascultăm pe Cristos nu ca și cum ar vorbi cuiva care a trăit acum două mii de ani, ci ca și cum ne-ar vorbi nouă. Isus sălășluiește în Evanghelii. Când ascultăm cuvintele Sale, îi atingem hainele. Când primim Sfânta Împărtășanie îl atingem pe Isus, dar nu doar o parte a Lui, ci pe El întreg. El vine să își facă în noi casă. “Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne întru Mine și Eu întru el.”

În fine, Cristos ne atinge astăzi prin oameni. Atingerea sa o regăsim prin măiestria chirurgului, prin competența asistentelor medicale, prin sfatul înțelept al unui prieten, prin rugăciunile persoanelor pioase. Dumnezeu a ales să lucreze prin oameni. “Căci noi împreună-lucrători cu Dumnezeu suntem”, scrie Sf. Pavel. Primii creștini l-au atins pe Isus și apoi au atins lumea cu puterea pe care au primit-o de la El. Au atins murdăria și au transformat-o în puritate. Au atins sclavia, schimbând-o în libertate. Au atins slăbiciunea, devenită astfel tărie.

Există atâtea feluri în care îi putem atinge astăzi pe oameni. Putem să îi atingem cu inimile noastre. Putem să îi atingem cu cuvintele noastre. Putem să îi atingem cu privirea. Putem să îi atingem cu un zâmbet. Putem să îi atingem cu credința noastră, cu rugăciunea noastră, cu compasiunea noastră, cu iubirea noastră, cu speranța noastră, cu umilința noastră, cu disponibilitatea noastră de a sluji. (...)